

Af Ordføreren (Lutein):

1) I Endringsforslag Nr. 16 til § 5, sidste Stykke, 3die Linie, udgaa Ordene: „Medhjælp ved.“

2) Ny § 6.

Af Statskassen ydes der Folkehøjskolerne en aarlig Understøttelse, bestaaende dels af et fast Bidrag paa 300 Kr., dels af et Bidrag, svarende til 10 Kr. for hver Klasse, og til $\frac{1}{3}$ af Skolens Udgifter i det sidste forløbne Finantsaar til Lønning af Lærere og Forskning med Undervisningsmidler. Der kan desuden tilstaa Skoler, der meddele en videregaaende Undervisning, eller som af andre Grunde have særegen Betydning, et yderligere Tilskud, dog saaledes, at det samlede Beløb til den enkelte Skole ikke overstiger 3,000 Kr., medmindre særlig Bevilling dertil gives.

Til ny oprettede Skoler kan der desuden tilstaa et Tilskud af indtil 800 Kr. til den første Anskaffelse af Undervisningsmidler.

Understøttelse til trængende Elever ved Folkehøjskolerne ydes og fordeles efter de samme Regler som til Landbrugs-skolernes Elever, dog saaledes, at Fordelingen mellem Amtene foretages af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Samtlige Lovforslagets Paragrafer med de dertil stillede Endrings- og Underendringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Omgang til 3die Behandling fattes under Forhandling under Et.

Ordføreren (Lutein): Det foreliggende Forslag har paa Grund af dets store Betydning for vort Landbrug og muligvis ogsaa paa Grund af andre Forhold i det Udvalg, til hvilket det har været henført, været underkastet en meget omhyggelig og grundig Drøftelse. Denne har selvfølgelig først og fremmest maattet beskæftige sig med Spørgsmaalet om, hvorvidt man i det Hele taget skal udvide den nuværende Landbohøjskole, og dernæst med Spørgsmaalet om, hvorvidt man burde udvide den nuværende Landbohøjskole paa det Sted, hvor den ligger nu, forsøge dens dervedværende Bygninger, dens Lærpersonale osv., eller hvorvidt man burde gaa til en Flytning af Landbohøjskolen. Med Hensyn til dette sidste Spørgsmaal deler dette sig jo atter i to, idet der nemlig kunde være Tale om enten at bortflytte den fuldstændigt her fra Kjøbenhavn, foreslåge

den til en Provinds, til Sjælland eller til en af Verne, eller om man blot skal søge at give den en anden Belliggenhed her i Kjøbenhavn, at erhverve en mere hensigtsmæssig, en billigere Grund end den, hvorpaa Landbohøjskolen for Diebliffet er beliggende, og der etablere en fuldstændig ny Anstalt. Jeg skal tillade mig at gennemgaa hvert enkelt af disse Spørgsmaal for sig.

Med Hensyn til hvorvidt den nuværende Veterinær- og Landbohøjskole i det Hele taget bør udvides, da har Udvalgets Flertal indbyrdes været enigt og har ogsaa været enigt med Flertallet af det Udvalg, der behandlede Sagen i Kjøb og med den — hvad skal jeg kalde den — Komitee, der engang har været nedsat for at tage Landbohøjskolens Forhold under Overveelse og har afgivet en Betænkning, med hvilken ærede Medlemmer formentlig ville være bekendte. Man er kommen til det Resultat — det er Udvalgets Flertal — at en Udvidelse ikke alene var særlig ønskelig, men ogsaa maatte kunne siges at være paatrængende nødvendig. Landbohøjskolen er jo nu en Institution, som er nogle og tredive Aar gammel. Den har ganske vist modtaget betydelige Udvidelser i Løbet af den Tid, navnlig af sine Lærerkrafter; ligeledes har Rigsdagen ved forskellige Love udvidet dens Virkefæde til forskellige Fag, som oprindeligt ikke vare henlagte under den. Hele Undervisningen af Forstelever, Høvederbrugslever og Landinspektører er jo noget Nyt, som er kommet til. Men hvad der for os har været det Allervæsentligste, er, at selve vort Landbrug, vort Lands Hovederhvervsfælde, trænger til en Lærestanstalt, der kan udarbejde en Videnskabelighed, uden hvilken vort Landbrug ikke kan trives og ikke kan optage den haarde og bitter Kamp, som fra forskellige Lande nu føres mod os. Det vil ikke være Stedet her at komme ind paa en egentlig landøkonomisk Behandling af disse Spørgsmaal, men jeg tror ikke, det vil være uberettiget her at antyde enkelte Sider af vort Landbrugs Udvikling, som efter min Mening i allerhøjeste Grad viser klart og tydeligt, at en Forsøgelse, om jeg saa maa sige, af vort videnskabelige Personel og Materiale er paatrængende nødvendig. — Den Gang da Landbohøjskolen blev anlagt for nogle og tredive Aar siden, da vide vi jo Alle, at da bestod Landets, om ikke eneste, saa dog allervæsentligste Udførselsartikel af Korn. Det vil sige, det var en Artikel, der under værende Priser kunde være 4—5—8 Dre værd pr. Bund. Vi ere jo i Løbet af de Aartier, som ere gaaede siden den Tid, gaaede over til en Forædling af vore Landbrugsprodukter, som